

N E M Z E T E M !

Etelkám az ország jó neven vette: mivel annak számos Példáimait egy esztendő alatt így el-kapkodta: hogy azt újra a' sajtó alá tennem, és, nem sok idő múlva szebb, és válogatottabb színben elő-adnom kelletik.

Éppen nem kételkedem benne: hogy ezen arany Pereczeit is basonló indulattal fogadgyák az igazi Haza-fiak. Mivel nem különben ezen munkámban is bonnyi történetek vannak. Azok is nem közönségesek; hanem szemén-szedettek.

Amazon Etelkát, és enjegen Arany Pereczeket, nagy különbséggel irtam. Amazt az Ország' Eleibez, és a' tanultabb Elmékhez szabtam. Ugyanazért: ottan minden szó talpra esik, és sokat jelent, ha feszegettetik. Ezen Arany Pereczeket a' közép-renden-lévő Magyarjainknak számokra készítettem. Minden szavak tulajdon értelmekben vannak.

Itt tebát se a' gondolatok olly mélyek, és méltóságosok nem lehetnek; se a' történetek ol-

lyat n módra ki-válttak: hogy azokkal a' Hazá-
nak Sorisa üszve - lenne - kapcsolva. Közép úton já-
rók, és nem már az Országának: hanem egy ki-
lönös Nemes Háznak Zur-zavurjaiba avatkozom.

Macskásjainak viszontagságokat (Bártsai Akós-
nak, Erdélyi Fejedelemnek idejében) tettem-ki a'
Próba-köre. Maga a' Történet szép; de ha ki azt
olly szemekkel láttya, a'-mint én látom, a' környül-
állásokra el-késereedik. Meg-érdemli ezen régi Ne-
mes Ház, hogy annak dicső emlékezete Utóinknál-is
Orszóra mettszettessen.

Ki-tettzik leg-fő-képpen a' Magzatok' szeretet-
tek édes Szülőikhez. Itt a' szülöttek azon ipar-
kodnak: hogy Attyokat a' veszedelemből ki-ragad-
gyák. Semmit el-nem-mulatnak: hogy eme' tárgyakat
el-érjék. Így az Istennek Gond-viselése-is velek mun-
kálkodbatott.

Szép Erköles, a' mostani időkre nézve, a'
fiú szeretet, magyarossan nevelve. Ennek valósi-
gos Példáját a' Macskási Házban találtam. Igazak,
Nagy lelkűek, Isten-félők voltak a' Szülők; nem
is lehetett: hogy külből erkölcsű Magzatokat ne-
vellyenek, ha bár ne szálllyenek-is.

A' nagy Erkölesöt néha a' szerencsétlenség üző-
be veszi; de el-nem-fogbattya. Ezt merse cseleked-

ni Macskási Mihállyal-is, ki elsőben Tiszt-tartója
vala a' Szerémi Hercezségnek, az-után Kincs-
tartója az Erdélyi Fejedelemségnek. Minul a' két
Uraságnál emberséges Magyar Ember Macskási,
de Hazájában leg-szerencsétlenebb.

Fermet ásott neki egy Országos Gaz-ember,
bele-is kerítette; de el-nem-temethette. Illyetén
csavargó gonoszok ellen soka nem volt elegendő-
képpen fel-fegyverezőe a' Magyar. Mert: maga
igaz szívtű, és Ország-úton járó lévén, hasonló-kép-
pen vélekedett a' külső Próbáknek Erkölcseiről-is.

De ki-zannak immár nyilván szemeink. Nem
csak a' JÓT ismerjük; hogy azt követjük; hanem
a' ROSZSZAT - is észre-vevesszük; hogy el-útálljuk.
A' mi pedig a' Magyaroknak szemeit fel-nyitotta,
nem-egyéb; hanem a' mostan erőt-vett olvasás;
Napjainkban a' karta tapasztalás.

Fajba mindeneket magyarul olvasbatna a' Ma-
gyar. Anyai nyelven bő-köszönt Igazságok ba-
mar gyökeret verhetnek a' termékeny Magyar szív-
ben. Fajba tapasztalásaink is messzebbre el-terjed-
hetnének. A' tapasztalva-tanult Igazságok karáb-
ban bozzák, tartósságon-is meg-tartják a' gyű-
mölcsöket.

Iparkodnak Magyar-országunk minden Ré-
szein a' Magyar Haza-fiak. Nem-fáradnak költsé-

geket, mindenhez elegendő ész nélkül nem-szűkölköd-
vén. Tapasztalva mondom: Tanítványim között
a' Magyar Elmék különösök. Van Élek, van Fo-
kok. Bele-vágbatnak a' mélyen termelt arany
Sziklába. Fel-is-törbetik a' leg-keményebb Diót.
E' mellett bátrak, és mindenhez hozzá-fogbatók.
Illyetén tulajdonságokkal fel-ékkeltt Haza-fiakból mit
nem-ígérhet magának előre azon Uralkodó, ki
azon vagyon, hogy embereit ismerje?

Lesznek ez-után-is a' Magyaroknál Telekiek,
Oreziak, Rádaiak, Molnárok, Mészárosok, Bá-
ródieiak, Besenyeiek, Péczeliek, Rajnisok, Ré-
vaiak, Kazinczok, Horvátok, Ráczok, Szabók
Szilágyiak, Bacsányiak, Mátyások, és több il-
lyetén magyar szivű Fér-fiak, kik Országunkat a'
NYELVNEK, RUHÁNAK, TÖRVÉNTNEK
fen-tartással boldognak látbattyák, 's-nagy öröm-
mel le-is-írbattyák.

Én pedig, minek-előtte banyaim be-éfsenek,
csak e' kettőre kérem a' Magyarok' Istenét: enged-
gye azt meg-érnem: hogy Országunkat régi virág-
jában látbassam; az-után azt-is tapasztalbassam:
hogy mindenikkel úgy bánt, valamint (az Ország-
nak vagy elő-mozdítására; vagy méltatlan nyag-
gatására nézve) meg-érdemlették. Irám Buda
mellett, a' Nyulak' Szigetében 1790-ben.